

KOSEBASI

Ergun Göze

TKP, TKP, TKP... YİNE TKP...

İşte en büyük tehlike.. En daimi, en usanmaz, en affetmez, en teşkilatlı, en paralı, yani en korkunç tehlike..Türkiye'de komünizm hukuken yasaktır. Çünkü komünizm, sadece Türk milletinin anlayışına zıt bir rejim değil, Rusya'nın Türkiye üzerinde asırlardan beri beslediği emperyalist emellerin günümüzde en büyük yardımcısıdır. Bu bakımdan Rusya, komünizmi, ısrarla, inatla dışardan memleketimize pompalamaktadır. Bu pompalama işinde O'nun en büyük yardımcısı da TKP diye kısaca anlatılan Türkiye Gizli Komünist Partisidir. TKP, tâ milli mücadeleden beri Türkiye'de Moskova namına söz sahibi olmak için elinden geleni yapmış bir kanlı teşekküldür. Nitekim, Tokay Gözütok'un gazetemizde yayınlanan "TKP DOSYASI" yazı serisini okuyanlar manzaranın dehşetini göreceklerdir. Türkiye'de, Atatürk devri dahil, her parti devrinde TKP faaliyetini sürdürmüş ve Türk kanunlarını ve devletin varlığını hiçe saymıştır.. Bu nasıl böyle olabilmıştır. Bunun cevabı Ekim ihtilali dolayısıyla Ankara'daki Rus sefirinin yaptığı konuşmadaki şu cümlede saklıdır: "Rus dış politikasında Türkiye'nin çok müstesna bir yeri vardır".. Gerçekten, tâ Deli Petrol'dan başlayan bu müstesna düşmanlık, Kars'ı, Ardahan'ı isteyen ve "Boğazları beraber müdafaa edelim" diye haince yılan Stalin'e ve hatta bu güne kadar devam etmiş, azalmamış, çoğalmıştır. Son devirlerde bu ihanet dolu düşmanlığın Türkiye'deki atelyesi TKP olmuştur. Bu ihanet işletmesi, Türkiye'yi yağlı bir lokma halinde ikinci bir Afganistan gibi Rusya'ya teslim etmek için akıl almaz mesai sarfetmiş ve mesafe almıştır. Sendikalar, dernekler, gazeteler kurdurmuş, sanat hareketlerini Marksizm pislğine bulamış, bütün meslek teşekküllerine sızmış, öğretmenler, mimarlar ve mühendisler arasına ideolojik kavga sokmuş, onları politize etmiş, işçileri sokağa dökmüş, Türkiye'yi bir anarşistan haline getirmiştir. Amerikan düşmanlığı yaparak, asırlık düşman Rusya'yı sevimlileştirmiş, demokrasi taraftarlığı yaparak komünizme de hürriyet verilmesi fikrini yaymış ve nihayet ideolojik iğfali kâfi gelmeyince bölücülüğe başlamış, işçiyle patronun, fakirle zenginin, dogulu ile güneylinin, karı ile kocanın, çocuklarla ebeveynin arasını açmaya kadar "ırz"sızlığını götürmüştür.

Bütün bunları yaparken de ağızından düşürmediği bir şey vardı: "Demokratik haklar", "Demokratik kuruluşlar", "Özgürlükçü demokrasi".. Bu yavellerle bizim bir çok alık kıravatlımızı avladıkları gibi, partiler yelpazesini de derece derece, "Onların faaliyeti benim işime yarıyor" düşüncesiyle müttefik edinmenin yolunu da denemişler ve kurdurdıkları "legal" görünümlü komünist partilerden çok, komünist olmayan partileri sola çeken manevralarla Türkiye'nin politik tablosunu berbat etmişlerdir.

Evet, İstanbul Barosu dergisinin yazdığına göre "DİSK, Türkiye Mimmarlar Odası ve DEV-LİS" birer demokratik kuruluştu. DİSK'in organı Politika'nın yazdığına göre ise, İstanbul Barosu bir demokratik kuruluştu. Çünkü bunlar faşizme karşı demokratik bir mücadeleye girmişlerdi. Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kaldırılmasını, TCK'nın, komünizmi yasaklayan maddelerinin keza kaldırılmasını, 1 Mayıs'ın işçi bayramı olarak kabul edilmesini ve bütün dünya işçilerinin elele vermesini, 12 Mart'ta mahkûm olmuş bulunan anarşistlerin çıkarı-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV ARŞİVİ

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

nün komünist partilerden çok, komünist olmayan partileri sola çeken manevralarla Türkiye'nin politik tablosunu berbat etmişlerdir.

Evet, İstanbul Barosu dergisinin yazdığına göre "DİSK, Türkiye Mimarlar Odası ve DEV-LİS" birer demokratik kuruluştur. DİSK'in organı Politika'nın yazdığına göre ise, İstanbul Barosu bir demokratik kuruluştur. Çünkü bunlar faşizme karşı demokratik bir mücadeleye girmişlerdi. Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kaldırılmasını, TCK'nın, komünizmi yasaklayan maddelerinin keza kaldırılmasını, 1 Mayıs'ın işçi bayramı olarak kabul edilmesini ve bütün dünya işçilerinin elele vermesini, 12 Mart'ta mahkûm olmuş bulunan anarşistlerin çıkarılacak bir kanun teklifiyle "İade-i muhakeme" yolu açılmak suretiyle toptan beraat ettirilmelerini, Türkiye'de bir komünist partisinin kurulmasını, TKP üzerine konan haksız baskılardan vazgeçilmesini istiyorlardı.

Nerede bir komünist hareket var, o hareket "demokratik"ti. Nerede, antikomünist bir hareket var, o "faşizm" idi. Bulmuşlardı işin kolayını. Nitekim, şimdi de işin bir başka kolayını bulmaya çalışıyorlar.. Nerede komünizmle mücadele eden birisi varsa, yahut komünist olmamak için direnen, hemence yapıştırıyorlar: "Atatürk düşmanı". Neyseki değersiz ciğerlerinin kızılığı ortada.

Türkiye'deki demokrasinin katili TKP'dir. Demokrasimiz bugün TKP'nin yüzünden komaya girmiştir. Demokrasi, bir merhalelidir. Eski Yunan fikri, tekâmülünün en parlak devresinde ancak demokratik fikirlere gelebilmiştir. O da pek sınırlı şekilde... Ve yirminci asırda yeni Yunanistan demokrasiden -yirmi defa belki- istifa etmek zorunda kalmıştır. Çünkü, demokrasi, çok meşhur bir tabirle "Meleklerle mahsus bir idare şeklidir". Ve Monteskiyö, demokratik cumhuriyet için temel şartın "Siyasi fazilet" olduğunu söylerken yerden göğe kadar haklıdır. Hoş siyasi fazilet mevcut olduktan sonra rejimin ehemmiyeti, ehemmiyetini kaybeder ya neyse.. Amma şu muhakkak ki, siyasi faziletin hiç bulunmadığı rejim komünizmdir.. Daha geniş tabiriyle sosyalizm. Çünkü faşizm de sosyalizmdir. Faşizm nasyonal sosyalizmdir, komünizm enternasyonal sosyalizm. Ve komünizmde siyasi fazilet mevcut değildir. Her ne kadar, kokuşmuş yirminci asır cemiyetinin Monteskiyö asrının anladığı siyasi fazilete sahip olduğu şüpheli ise de komünizmin bunun zerresinden nasibini almadığı muhakkaktır. Hem dışarda hem içerde yaptıkları bunun isbatıdır. Nitekim bakınız Türkiye'de bir eski büyükelçi çıkıyor "Afganistan'daki Rus işgalini kınamakta ve Afganlı Müslüman mücahitleri, koynuna bombayı sokup Rus tanklarının üstüne atılan onaltı yaşındaki kızları "ABD ajanı" ilan etmekten çekinmemektedir.

Türkiye'nin en büyük ve tehlikeli düşmanı TKP'dir. O ve O'nun yan kuruluşları ve onun iğrenç faaliyetlerine karışmış kişilerdir. Bunlar cezalandırılmadıkça, en azından cemiyetin "agora"sından inlerine bir daha çıkmamak üzere püskürtülmedikçe beklenen demokrasi gelemez. Gelse bile yine bu demokrasi güveleri sayesinde olacağı, şimdiye kadar olanlardan başka olmayacaktır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV
ARŞİVİ